

γόπα

γόπα, η, ουσ. [<βώπα <μτγν. βῶξ <βόαξ ή βόωψ], είδος μικρού ψαριού· το αποτσίγαρο. (Λαϊκό τραγούδι: *δεν τον νοιάζει γόπες να φουμάρει, φτάνει να τον λένε παλικάρι*)·

- *βασιλική γόπα*, μεγάλο αποτσίγαρο: «από τη μέρα που τα κονόμησε, πετάει όλο βασιλικές γόπες». Από το ότι, υποτίθεται πως ο βασιλιάς, μετά από μερικές ρουφηξιές πετάει το τσιγάρο του·

- *καπνίζει και τη γόπα*, καπνίζει πάρα πολύ, είναι μανιώδης καπνιστής: «όσους όρκους και να σου 'δωσε, αποκλείεται να κόψει το τσιγάρο, γιατί αυτός καπνίζει και τη γόπα». Συνών. *καπνίζει και το φίλτρο / καπνίζει σαν αράπης / καπνίζει σαν καμινάδα / καπνίζει σαν μπουρί / καπνίζει σαν τζάκι / καπνίζει σαν τσιμινιέρα / καπνίζει σαν φουγάρο*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας